

Senere da samme præsidents kone valgte at lade sig opstille til et andet offentligt embede i USA, så var man nødsaget til at foretage en meget skarp adskillelse, sådan at der ikke var mistanke om, at hun brugte eller misbrugte f.eks. telefoner eller telefax eller andet i Det Hvide Hus.

En så hysterisk holdning til tingene ville jo være i strid med de traditioner, vi har i Danmark, eller ville det? For mit spørgsmål er i denne her debat: Hvis man kan sætte embedsmænd til at designe annoncer, der bliver brugt op til en folkeafstemning, hvornår vil man så opleve, at der er en minister, måske endda en statsminister, der lader sig friste til at sætte embedsmændene til at designe partipolitiske annoncer? Eller lad os tage skridtet endnu videre: Begynder at ringe rundt for at bede om donationer til f.eks. en socialdemokratisk valgkamp? Ville det være acceptabelt?

I dag ville Folketingssalen antagelig sige nej. Det vil ikke være acceptabelt. Vi frygter, at det bliver tilfældet. Det er ikke nødvendigvis socialdemokrater, der måtte gøre det. Men det vil være fristende at bruge embedsapparater – med hr. Melchior's indgang til det – i ubegrænset omfang til at gøre, hvad man har lyst til.

Det er efter vores opfattelse fuldstændig forkert, og derfor bør der sættes en stopper for det. Det havde vi egentlig håbet på, at debatten i dag ville have udløst og takker derfor hr. Frank Dahlggaard for at have rejst den.

De forslag til vedtagelse, der ligger, vidner jo i numerisk rækkefølge om den udvælgelse, der er sket af synspunkterne. Det, man lægger op til nu, at man beder regeringen om at komme med et udspil, er efter vores mening alt for tyndt, men ud fra ønsket om at vise, at der så i hvert fald er et helt og enigt Folketing bagved, vil vi naturligvis også støtte det.

Grunden til vi synes, det er for tyndt, er de erfaringer, vi har, fra da Folketinget i enighed afgav en beretning om, at nu skulle udvalgene tage sig sammen, og når regeringen prøver at komme og trække udvalgene rundt ved næsen og bede om, at der bliver afgivet betænkninger, selv om spørgsmål ikke er besvaret osv. osv., da lovede alle herinde, at sådan skulle det ikke være længere.

Som jeg har redegjort for ved flere lejligheder, er der desværre eksempler på, at de partier, der er regeringsbærende, de partier, der er forligsbærende, er fløjtende ligeglade med de beretninger, når den konkrete situation er der.

Derfor tror vi heller ikke på, at det stykke papir, der måtte komme ud af det her, ændrer noget som helst. Der, hvor ændringen skal foretages, er hos dem, der har arbejdsgiveransvaret. Det er hos statsministeren, det er hos ministre. Det er dem, der skal ændre adfærd. Det er dem, der skal lade være med at sætte embedsmændene til at lave partipolitisk arbejde. Ellers får vi amerikanske tilstande, og det ønsker vi ikke.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne stige tak for en god debat, vi har haft i dag. Jeg synes, som fru Elisabeth Arnold var inde på, en utrolig spændende debat.

Jeg mener egentlig også, at vi skal have sådan en debat med passende mellemrum, for det er vigtigt, at vi hele tiden i Folketinget tager de grundlæggende demokratiske debatter om forholdet mellem regering, Folketing, forholdet mellem embedsmænd og regering. Sådan skal det selvfølgelig være.

Jeg vil ikke her i min replik gå ind på de mange forkerte påstande, der er blevet bragt frem i dag; det ville føre for vidt. Men jeg vil gerne endnu en gang bekræfte, at regeringen har to grundlæggende udgangspunkter, som den altid har haft, og som regeringer før os i øvrigt har haft. Men lad mig nu tage det aktuelle.

Det ene er den fortræffelige betænkning, hvis udformning Lars Nordskov Nielsen har været hovedkraft bag, nemlig betænkningen om faglige og etiske principper i den offentlige administration. Jeg mener faktisk, at vi her har et godt grundlag for at leve op til netop de principper, som har præget debatten i dag.

Det andet er rapporten fra 1998-udvalget om forholdet mellem ministre og embedsmænd, som også er meget, meget klar i sin principielle definition af, hvordan det skal gå rigtigt for sig.

Fru Pernille Blach Hansen har i dag sagt, at vi betragter de to ting som et regelgrundlag, et retsgrundlag. Det skal forstås sådan, som det også er i praksis, at det er vort grundlag, det er vores ledetråd for det arbejde, vi udfører til daglig.

Jeg skal blot afrundingsvis sige, at regeringen gerne deltager i den videre debat, for det er en debat, der skal føres kontinuerligt. Regeringen er også indstillet på at bidrage til en eller anden form for præcisering; det gør vi gerne, det arbejde deltager vi gerne i. Derimod vil jeg også sige, at jeg ville være ked af i dag, hvis debatten i dag efterlod et indtryk af kritik af vort embedsværk